

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 494/2014
28.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Глигоријевића, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Зорана Таталовића и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са записничарем - саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, у кривичном предмету против окривљеног Г.П., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.П., адвоката И.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.708/10 од 01.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.7035/13 од 04.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.П., адвоката И.Т. у погледу повреде из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К бр.708/10 од 01.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.7035/2013 од 04.03.2014. године, тако што Врховни касациони суд,

I

Према окривљеном Г.П., са личним подацима као у изреци пресуде Вишег суда у Београду К бр.708/10 од 01.11.2013. године,

На основу члана 422. тачка 3. ЗКП у вези члана 103. тачка 6. КЗ и 104. став 6.КЗ

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

-дана 21.01.2008. године у Б.-З., ..., у својој кући неовлашћено држао револвер марке ..., калибар ... мм, спец.фабричког броја ..., на тај начин што је предметни револвер држао испод фотеље у дневној соби иако за то није имао дозволу надлежног органа Републике Србије, где је исти пронађен приликом претреса стана, при чему је поступао у стању урачунљивости, свестан свога дела чије извршење је хтео, те свестан да је исто забрањено,

Чиме би извршио кривично дело НЕДОЗВОЉЕНО ДРЖАЊЕ ОРУЖЈА И ЕКСПЛОЗИВНИХ МАТЕРИЈА ИЗ ЧЛАНА 348. СТАВ 1. КЗ („Службени гласник РС“, бр.85/05).

Трошкови кривичног поступка у односу на део пресуде којим је оптужба против окривљеног Г.П. одбијена, падају на терет буџетских средстава, у смислу члана 265. став 1. ЗКП.

II

За кривично дело НЕОВЛАШЋЕНА ПРОИЗВОДЊА, ДРЖАЊЕ И СТАВЉАЊЕ У ПРОМЕТ ОПОЈНЕ ДРОГЕ ИЗ ЧЛАНА 246. СТАВ 1. КЗ („Службени гласник РС“, бр.85/05), за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржавајући као правилно утврђену казну затвора изречену пресудом Апелационог суда у Београду, окривљеног Г.П. **осуђује на казну затвора у трајању од две године**, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 21.01.2008. до 08.02.2008. године, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.708/10 од 01.11.2013. године, окривљени Г.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ („Службени гласник РС“, бр.85/05) и кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ („Службени гласник РС“, бр.85/05), па му је за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од једне године, а за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, казна затвора у трајању од осам месеци. Применом одредби члана 60. и 63. КЗ, окривљени Г.П. је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца у коју му је урачунато време које је провео у притвору од 21.01.2008. године до 08.02.2008. године.

Истом пресудом према окривљеном Г.П. је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то: ... грам опојне дроге ... у облику хидрохлоридне соли, ... грама ... у облику хидрохлоридне соли ... и ..., дигитална вага за прецизно мерење, као и револвер марке ..., калибар ... мм, спец. фабричког броја ...

На основу члана 261. и 264. ЗКП окривљени је обавезан да плати на име трошкова кривичног поступка износ од 22.887,12 динара и на име паушала износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Под тачком II исте пресуде, окривљени Г.П. је на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ. Оштећени К.З. упућен је на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 7035/2013 од 04.03.2014. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, преиначио наведену пресуду Вишег суда у делу одлуке о казни, тако што је задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од осам месеци за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, а затим му због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од две године, за која кривична дела је оглашен кривим првостепеном пресудом, након чега је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју му је урачунао и време проведено у притвору почев од 21.01.2008. године, до 08.02.2008. године, док је жалбе јавног тужиоца у преосталом делу, као и жалбе бранилаца окривљеног Г.П. одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.П. – адвокат И.Т. на основу члана 485. ЗКП, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. и 11. и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине првостепену и другостепену пресуду, или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Захтев за заштиту законитости је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављен Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан у делу којим се побија због битне повреде одредаба ЗКП из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости се указује да је у односу на кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ наступила застарелост кривичног гоњења, па је Апелациони суд у Београду, доносећи пресуду којом је, у односу на ово кривично дело задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од осам месеци, учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује на наведену повреду из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП. Из списка предмета произилази да је кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ окривљени извршио дана 21.01.2008. године. За ово кривично дело је наведеном законском одредбом предвиђена казна затвора до три године.

Одредбом члана 103. тачка 6. КЗ, одређено је да за кривична дела за која се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, кривично гоњење се не може предузети када протекне три године од извршења кривичног дела.

Чланом 104. став 6. КЗ одређено је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Према изложеним законским одредбама за кривично дело из члана 348. став 1. тачка 1. КЗ, застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне шест година од извршења кривичног дела.

Окривљени Г.П. је оглашен кривим да је наведено кривично дело извршио 21.01.2008. године, па је дана 21.01.2014. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Апелациони суд у Београду је другостепену пресуду донео дана 04.03.2014. године, значи, након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, чиме је учинио битну повреду одредаба Законика о кривичном поступку наведену у члану 438. став 1. тачка 1, на коју се основано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Из наведеног разлога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости у односу само на ову повреду закона, те у смислу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП преиначио пресуду, тако што је у односу на кривично дело из члана 348. став 1. КЗ одбио оптужбу, а за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојне дроге из члана 246. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом Вишег суда оглашен кривим, задржавајући као правилно утврђену казну затвора у трајању од две године, пресудом Апелационог суда у Београду, окривљеног осудио на казну затвора у трајању од две године.

Бранилац окривљеног Г.П. је захтев за заштиту законитости поднео и због повреде закона и то одредбе члана 438. став 1. тачка 11. и 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

У Законнику о кривичном поступку – члан 485. став 4. ЗКП, таксативно су наведене повреде закона због којих је окривљени преко свог браниоца овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости. Повреде одредаба закона из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. ЗКП не спадају у повреде због којих бранилац у име окривљеног може поднети захтев за заштиту законитости, те је у односу на ове повреде, захтев за заштиту законитости оцењен недозвољеним.

Из наведених законских разлога, на основу члана 492. став 1. тачка 2. и 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Предраг Глигоријевић, с.р.